

The Holy See

PORUKA PAPE BENEDIKTA XVI. ZA SVJETSKI DAN BOLESNIKA 2011

"Njegovom se modricom izliječiste" (usp. 1 Pt 2, 24).

Draga braćo i sestre!

Na liturgijski spomen Gospe Lurdske, koji se slavi 11. veljače, Crkva predlaže slaviti Svjetski dan bolesnika. Ta proslava, prema želji časnog sluga Božjega Ivana Pavla II., je zgodna prilika da se razmišlja o tajni trpljenja i, prije svega, da se naše zajednice i građansko društvo učini osjetljivijima prema bolesnoj braći i sestrama. Ako je svaki čovjek naš brat, utoliko više oni koji su slabi, koji trpe i koji trebaju skrb moraju biti u središtu naše pažnje, kako se nitko ne bi osjetio zaboravljenim i marginaliziran; naime "mjera čovječnosti se određuje na osnovu toga kako se društvo i pojedinac odnose prema trpljenju i onima koji trpe. Društvo koje ne uspijeva prihvatiti one koji trpe i ne pridonosi stvaranju ozračja u kojem će njegovi članovi dijeliti tuđu bol i duboko suosjećati s onima koji trpe okrutno je i neljudsko društvo" (Enc. Spe salvi, 38). Neka inicijative koje će se organizirati u pojedinim biskupijama u prigodi toga Dana budu poticaj da skrb za one koji trpe bude djelotvornija, također u perspektivi svečane proslave, koja će se 2013. održati u marijanskom svetištu u Altöttingu u Njemačkoj.

1. Još uvijek pamtim trenutak u kojem sam, tijekom pastoralnog pohoda Torinu, imao priliku zadržati se u razmišljanju i molitvi pred Torinskim platnom, pred onim trpećim licem, koje nas poziva razmišljati o Onome koji je ponio na sebi trpljenje ljudi svih vremena i svih mjesta, također naša trpljenja, naše teškoće, naše grijehe. Koliko je samo vjernikâ, tijekom povijesti, prošlo pokraj toga pogrebnog platna, u kojem je bilo umotano tijelo raspetog čovjeka, koje u svemu odgovara onome što nam Evanđelja govore o Isusovoj muci i smrti! Njegovo promatranje poziva razmišljati o onome što piše sveti Petar: "njegovom se modricom izliječiste" (usp. 1 Pt 2, 24). Božji je Sin trpio, umro, ali je uskrsnuo i upravo zato te rane postaju znak našeg otkupljenja, oproštenja i pomirenja s Ocem; one, međutim, postaju također kamen kušnje za vjeru učenika i za našu vjeru: svaki put kada Gospodin govori o svojoj muci i smrti, oni ne razumiju, odbacuju, protive se. Za njih, kao i za nas, trpljenje ostaje uvijek bremenito tajnom, teško ga je prihvatiti i ponositi. Dvojica učenika na putu za Emaus bili su ožalošćeni zbog događaja koji su se zbili tih dana u Jeruzalemu i tek kada im se Uskrsli pridružio na putu oči im se otvoriše te počеше na te događaje gledati drugim očima

(usp. Lk 24, 13-31). Apostol Toma također pokazuje da mu je teško vjerovati u put otkupiteljske muke: "Ako ne vidim na njegovim rukama biljeg čavala i ne stavim svoj prst u mjesto čavala, ako ne stavim svoju ruku u njegov bok, neću vjerovati" (Iv 20, 25). Ali pred Kristom koji pokazuje svoje rane, njegov se odgovor pretvara u dirljivu ispovijest vjere: "Gospodin moj i Bog moj!" (Iv 20, 28). Ono što je ranije bila nepremostiva prepreka, jer je znak prividnog Isusova neuspjeha, postaje, u susretu s Uskrsnim, dokaz pobjedničke ljubavi: "Samo Bog koji nas ljubi do te mjere da na sebe preuzima naše rane i našu bol, osobito onih nevinih, dostojan je vjere" (Poruka Urbi et orbi, Uskrs 2007.).

2. Dragi bolesnici i patnici, upravo po Kristovim ranama možemo vidjeti, očima nade, sva zla koja muče čovjeka. Isus svojim uskrsnućem nije uklonio trpljenje i zlo iz svijeta, ali ih je suzbio u korijenu. Nadutoj sili zla suprotstavio je svemoć svoje ljubavi. Pokazao nam je, dakle, da je put mira i radosti Ljubav: "kao što sam ja ljubio vas tako i vi ljubite jedni druge" (Iv 13, 34). Krist, pobjednik smrti, živ je među nama. I dok sa svetim Tomom i mi govorimo: "Gospodin moj i Bog moj!", slijedimo našeg Učitelja u raspoloživosti utrošiti život za našu braću (usp. 1 Iv 3, 16), postajući glasnici radosti koja se ne plaši boli – uskrsne radosti.

Sveti Bernard kaže: "Bog ne može patiti, ali može suosjećati". Bog, utjelovljena istina i ljubav, htio je trpjeti za nas i s nama; postao je čovjekom da može patiti zajedno sa čovjekom, na stvaran način, u tijelu i krvi. U svako je trpljenje, dakle, ušao Onaj koji dijeli i podnosi trpljenje; u svakom se trpljenju širi con-solatio, utjeha ljubavi Boga koji dijeli čovjekove patnje kako bi ponovno svanula zvijezda nade (usp. enc. Spe salvi, 39).

Vama, draga braćo i sestre, ponavljam ovu poruku, da budete njezini svjedoci svojim trpljenjem, svojim životom i svojom vjerom.

3. Upirući svoj pogled prema susretu u Madridu, u kolovozu 2011., prigodom Svjetskog dana mladih, želim uputiti također posebnu misao mladima, osobito onima koji žive iskustvo bolesti. Često patnja, Isusov križ ulijevaju strah, jer kao da su negacija života. Zapravo je riječ o nečem potpuno suprotnom! Križ je Božji "da" čovjeku, najviši i najsnažniji izraz njegove ljubavi i izvor iz kojeg izbija život vječni. Iz Isusova probodenog srca je potekao taj božanski život. Samo On je kadar osloboditi svijet od zla i učiniti da poraste njegovo Kraljevstvo pravednosti, mira i ljubavi kojem svi težimo (usp. Poruka za Svjetski dan mladih 2011.). Dragi mladi, naučite "vidjeti" i "susresti" Isusa u euharistiji, gdje je prisutan na stvaran način za nas, do te mjere da je postao hranom kojom se hranimo na našem životnom putu, ali ga znajte prepoznati i služiti mu također u siromašnima, bolesnima, u braći koja trpe i koja su u nevolji, koja trebaju vašu pomoć (usp. isto, 4). Svima vama, bolesni i zdravi, ponavljam poziv da gradite mostove ljubavi i solidarnosti, kako se nitko ne bi osjećao osamljenim i napuštenim, već bliskim Bogu i dijelom velike obitelji njegove djece (usp. Opća audijencija, 15. studenog 2006.).

4. Promatrajući Isusove rane naš se pogled upravlja k njegovu Presvetom Srcu, u kojem se Božja ljubav očituje u najvišem stupnju. Presveto Srce je raspeto Srce, s bokom kojeg je probo mač iz kojeg teku krv i voda (usp. Iv 19, 34), "simbol sakramenata Crkve, da se svi ljudi, privučeni

Spasiteljevu Srcu, s radošću napajaju na nepresušnom izvoru spasenja" (usp. Rimski misal, Predslovlje svetkovine Presvetog Srca Isusova). Osobito vi, dragi bolesnici, osjetiti blizinu toga Srca punog ljubavi i crpite s vjerom i radošću iz toga izvora, moleći: "Vodo iz prsiju Kristovih, operi me. Muko Kristova, okrijepi me. O dobri Isuse, usliši me. U svoje rane sakrij me" (Molitva svetog Ignacija Loyole).

5. Na kraju ove moje poruke za idući Svjetski dan bolesnika, želim izraziti svoju ljubav svima i svakome, osjećajući se dionikom patnji i nada koje živite svakodnevno u jedinstvu s Kristom raspetim i uskrslim, da vam on dadne mir i ozdravljenje srca. Neka zajedno s njim uz vas bdije Djevica Marija, kojoj se s pouzdanjem obraćamo zazivima Zdravlje bolesnih i Utjeha žalosnih. Podno križa za nju se ostvarilo Šimunovo proroštvo: njezino je majčinsko srce probodeno (usp. Lk 2, 35). Iz ponora svoje boli, kojom je sudjelovala u boli svoga Sina, Marija je osposobljena prihvatiti novo poslanje: postati Kristovom majkom u njegovim udovima. U času križa, Isus joj prikazuje svakog od svojih učenika govoreći joj: "Evo ti sina" (usp. Iv 19, 26-27). Majčinsko suosjećanje prema Sinu postaje majčinsko suosjećanje prema svakom od nas u našim svakodnevnim trpljenjima (usp. Homilija u Lurdu, 15. rujna 2008.).

Draga braćo i sestre, na ovaj Svjetski dan bolesnika, pozivam također vlasti da ulažu sve veće energije u zdravstvene strukture koje će biti pomoć i potpora onima koji trpe, osobito najsiromašnijima i najpotrebitijima, i, okrećući se u mislima svim biskupijama, upućujem srdačan pozdrav biskupima, svećenicima, posvećenim osobama, sjemeništarima i bogoslovima, zdravstvenim djelatnicima, dragovoljcima i svima onima koji se s ljubavlju posvećuju brizi i ublažavanju rana svakog bolesnog brata i sestre, u bolnicama ili lječilištima, u obiteljima: znajte na licima bolesnih uvijek vidjeti lice nad licima – Kristovo lice.

Svima jamčim svoj spomen u molitvi, dok svima podjeljujem posebni apostolski blagoslov.

Iz Vatikana, 21. studenog 2010., blagdan Krista Kralja svega stvorenja.

Papa Benedikt XVI.